కథ

మానవసంబంధాలు

"అమ్మా... నేను కార్తీక్‌ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనే నిర్ణయించుకున్నాను''

సంధ్య మాటలు విని పెద్దగా ఆశ్చర్యపోలేదు వసుమతి. కూతురి మనస్తత్వం గురించి ఆమెకు పూర్తిగా తెలుసు. "బాగా ఆలోచించావా సంధ్యా. ఆవేశాన్నే ఆలోచన అనుకుంటున్నావా..."

"లేదమ్మా. ఆలోచించాను"

"చూడు సంధ్యా. ఏ పనైనా చెయ్యాలనుకోవడానికి, చెయ్యడానికి చాలా తేడా వుందమ్మా. నువ్వు కార్తీక్‌ను మార్చడం అసాధ్యమనే నా అభిప్రాయం"

"అమ్మా, కార్తీక్‌కు డ్రింక్ చేసే అలవాటుందని పెళ్ళయ్యాక తెలిస్తే ఏం చేసేవాళ్ళం? అదేదో ముందే తెలిసింది. చిన్నగా అతనితో ఆ అలవాటు మాన్పించగలననే అనుకుంటున్నాను''

"సంధ్యా అర్థంచేసుకో. ఇప్పుడు కార్తీక్‌ను పెళ్ళిచేసు కోకపోతేనేం? అయినా అంత పట్టుదల వున్న దానివి పెళ్ళికిముందే మాన్పించవచ్చుగదా...''

"స్నేహితురాలికి, భార్యకు వున్న తేడానే నేను అనుకుంటున్న పని చేయించగలదమ్మా..."

నలభై ఏళ్ళ సంసార అనుభవం వున్న తనకు సరికొత్త పాఠాలు చెబుతున్న కూతురిని చూసి విస్తుపోయింది వసుమతి. "మనిషిని అభిప్రాయాలు, అనుభవాలే మార్చ లేవు సంధ్యా. ఇక అనుబంధాలు నమ్మకాలు ఏపాటివి?''

"ఆ అనుబంధంతోనే సంవత్సరంలోపు కార్తీక్‌ను మార్చగలను. ప్లీజ్ అమ్మా, ఈ విషయంలో నువ్వు అడ్డు చెప్పకు... తను అడ్డు చెప్పినా ప్రయోజనం వుండదని తెలిసిన వసుమతి మౌనాన్నే ఆశ్రయించింది.

❖ ❖ ❖

సంధ్య, కార్తీక్ ఇద్దరూ ఒకే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నారు. ఆఫీస్ పనిపట్ల అంకితభావం చూపించే కార్తీక్‌ను అభిమా నించే వాళ్ళ లిస్ట్‌లో చేరిపోయింది సంధ్య. ఆ అభిమానం స్నేహంగా మారడానికి ఎంతోకాలం పట్టలేదు. సంధ్య కోసం తరచూ ఇంటికి వచ్చే కార్తీక్‌పై సదభిప్రాయమే కలిగింది వసుమతి దంపతులకు. దాంతో వారిద్దరి పెళ్ళికి పెద్దగా అభ్యంతరపెట్టలేదు. వారిద్దరూ వివాహం చేసుకో బోతున్న విషయం తెలిసిన ఆఫీసు ఉద్యోగులంతా మన స్ఫూర్తిగా అభినందించారు మోహన్ తప్ప.

❖ ❖ ❖

"మీరు, కార్తీక్ పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నారని విన్నాను. నిజమేనా?'' అడిగాడు మోహన్. అతడూ అవివాహితుడే. అందంగా, చలాకిగా వుండే సంధ్యపైన సహజంగానే మనసు పారేసుకున్నాడు.

"ఊ... త్వరలో...'' సమాధానమిచ్చింది సంధ్య.

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఒక విషయం చెప్ప దలచుకున్నాను'' అన్నాడు మోహన్.

"చెప్పండి. ఏమిటది..."

"కార్తీక్ గురించి మీకు పూర్తిగా తెలియదనుకుంటాను'' అన్నాడు.

"ఎందుకలా అనుకుంటున్నారు? అతని గురించి నాకు తెలియని విషయమేముంది?''

"అతడు డ్రింక్ చేస్తాడని కూడా తెలుసా?...''

"డ్రింక్ చేస్తాడా?'' ఆశ్చర్యపోయింది సంధ్య.

"అవును సంధ్య గారూ. ఈరోజుల్లో అది ఏమంత పట్టించుకోవాల్సిన విషయంకాదు అని మీరంటే నేనేమీ చెప్పలేను. కానీ అతను దాదాపు రోజూ తాగుతుంటాడు. ఇది మంచి అలవాటా కాదా అన్న చర్చ ఇప్పుడనవసరం. కానీ సంవత్సరకాలంగా మీరిద్దరూ స్నేహంగా వుంటు న్నారు. ఈ విషయం మీ దృష్టికి వచ్చిందో లేదో తెలుసు కోవాలనుకుంటున్నాను'' అన్నాడు మోహన్.

"ఊహుఁ. నాకింతవరకూ ఈ విషయం తెలియనే తెలియదు'' అంది.

"నేను జెలసీతో చెపుతున్నాననుకోకపోతే ఒక విషయం సంధ్యగారూ! డ్రింక్ చేయడం ఫ్యాషన్ అను

వులాపు బాలకేశవులు

కునే సంస్కృతి ఇంకా మన మధ్యతరగతి వారికి అల వడ లేదనుకుంటాను. అలాంటి ఫ్యాషన్లన్నీ సిల్వర్ స్పూన్‌తో పుట్టిన వాళ్ళకే పరిమితం అనుకునే ధోరణి మనది. ఏనీవే. ఒక హితుడిగా మాత్రమే ఈ విషయం మీకు తెలియపర చాను. మీకూ అలాంటివి ఇష్టమైతే మీరిద్దరి పెళ్ళికి అభ్యం తరపెట్టడానికి నేనెవర్ని?''

❖ ❖ ❖

ఇంతకాలం ఈ విషయం తనకెందుకు చెప్పలేదు కార్తీక్. కేవలం బెటర్ సైడ్‌ఆఫ్ ది ఫేస్ మాత్రమే చూపిస్తూ వచ్చాడా? కనీసం పెళ్ళి ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడయినా చెప్పి వుండాల్సింది. కాబోయే జీవిత భాగస్వామిపై ఆ మాత్రం గౌరవంలేనివాడా కార్తీక్? అయినా డ్రింక్ చేసేవాళ్ళంటే తనకు అయిష్టమని చెప్తూనే వున్నా- ఆ అలవాటును ఎందుకు మానలేకపోయాడు? తనని మోసం చేద్దామనే ఉద్దేశ్యమా?

''హాయ్ సంధ్యా. అంత పరధ్యానంలో వున్నావేం టోయ్?''

కార్తీక్ పలకరింపుతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది సంధ్య.

''కార్తీక్...అలా బయటకు వెళ్దామా?...''

''వైనాట్, ష్యూర్...'' అంటూ దారితీశాడు.

''కార్తీక్... నేనొక విషయం అడుగుతాను. నిజం చెప్తావా?''

''ఏమిటది?...''

''నీకు డ్రింక్ చేసే అలవాటుందా?...''

''ఎవరు చెప్పారు?''

''నాక్కావలసింది నా ప్రశ్నకు సమాధానం. ఇంటి ప్రశ్నకాదు'' కాస్త కఠినంగానే అన్నది సంధ్య.

''ఊఁ... అప్పుడప్పుడు''

''మరి నాకెందుకు చెప్పలేదు?''

''చెప్పాలని అనుకునేంతలో ఇప్పుడు నువ్వే అడిగావు. ఒంటరి పక్షిని గదా ఏదో అలవాటైంది''

''అలవాటుతోనే ఆగిందా? వ్యసనంవరకూ వెళ్ళిందా?''

''హేయ్ సంధ్యా. ఎందుకింత ఇరిటేట్ అవుతున్నావు? ఏమంత పెద్దవిషయం ఇది...'' అంటున్న కార్తీక్‌వైపు చురుగ్గా చూసింది సంధ్య.

ఆ చూపులో మునుపటంత అభిమానంలేదు. మానవ సంబంధాలన్నీ వేపచెట్టు కొమ్మల్లాంటివి. నిండుగా కనిపి స్తాయే కానీ నిజానికి అవి చాలా పెళుసు. ఏ చిన్న గాలి కయినా తేలిగ్గా విరిగిపోతాయి.

❖ ❖ ❖

చాలామంది ఆడవాళ్ళలాగా భర్తతో తనకు నచ్చని విషయాలు చెప్పడానికి తొలిరాత్రిని వేదికచేయలేదు సంధ్య. ఆ ఒక్కరాత్రేకాదు. ఏ రాత్రినీ ఆమె అందుకు ఉపయోగించదలచుకోలేదు. మరీ బలవంతపెట్టకుండా నెమ్మదిగా నచ్చచెప్పేందుకు ప్రయత్నించేది.

''డ్రింక్ చేసే అలవాటులేని కార్తీక్ అంటే చచ్చేంత ఇష్టం నాకు'' అన్నదోసారి.

''ఆ అలవాటు వుంటే ఇష్టంలేదా...''

''ఇష్టమే అనుకో. కానీ ఆ ఒక్కటీ...''

''సంధ్యా! నాకు నచ్చినట్లు నేనుంటా. నీకు నచ్చినట్లు నువ్వుంటూ కూడా మనం ఒకరంటే ఒకరు ఇష్టంగానే వుండొచ్చు''

''అలా మాట్లాడకు కార్తీక్. మనిషి ఎదుగుదల విభిన్నకోణాల్లో వుండాలి. ఏ ఒక్క రంగంలోనో ఉన్నత స్థాయిలోవుంటే సరిపోదు. నీ పరిస్థితీ అంతే. మిగిలిన అన్నింట్లో నువ్వు ఓ.కే. కానీ ఆ వ్యసనం విషయంలో మాత్రం ఒప్పుకోలేం. కనీసం మానేయడానికి ప్రయ త్నించకూడదూ''

''అంతగా నీకు ఇష్టంలేకపోతే ఆ కాసేపు నీకు దూరంగా వుంటాను. ప్లీజ్. ఆ విషయం ఇక మాట్లా డకు...'' అన్నాడు కార్తీక్.

క్యాలెండర్‌లో పేజీలు మారడమే కాకుండా క్యాలెం డరే మారిపోయింది. యధావిధిగా ఒకరోజు బాగా తాగి వచ్చాడు కార్తీక్. ''కార్తీక్, నేను చెప్పేది వినపడుతుందా. అర్థమయ్యే స్థితిలోనే వున్నావా నువ్వు?...''

''ఊఁ... చెప్పు...'' తూలుతున్నాడతను.

''ఓడిపోయాను కార్తీక్. దారుణంగా ఓడిపోయను. నిన్ను సంవత్సరంలోపు మారుస్తానని అమ్మదగ్గర తల ఎగరేశాను. కాని నేను సాధించేదేమిటి? కార్తీక్. నీడ కేవ లం చెట్టుమీదేకాకుండా సూర్యుడిపైన కూడా ఆధారపడి వుంటుందని తెలుసుకోకుండా ఆరోజు అలా మాట్లా డాను. ఒక్క చేతితోనే చప్పట్లు కొట్టాలని ప్రయత్నించి భంగపడ్డాను. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను కార్తీక్. నీతో సంవత్సరం కలిసి వున్నాక తెలిసింది, తాగాలనుకునే వాడికి వుండేది మానేయాలన్న ఆలోచన కాదని. తాగేం దుక ఒక కారణం వుంటే చాలని. ఇక నాకు ఓపికలేదు కార్తీక్. ఎక్కడయితే నినన్ను మార్చగలలని ఛాలెంజ్ చేశానో అక్కడికే వెళ్ళిపోతున్నాను. నువ్వు వస్తావనే నమ్మకం లేకపోయినా చెబుతున్నాను. నువ్వు నీ వ్యస నాన్ని వదలిపెట్టిన తర్వాత మనం కలుసుకుందాం. టెల్

దెన్ గుడ్ బై''

''సంధ్యా. ప్లీజ్ ఆగు. కార్తీక్ మాటలు వినిపించుకో కుండా అడుగుబైట పెట్టింది సంధ్య.

❖ ❖ ❖

''నువ్వు రెండోసారి ఫూల్‌గా ప్రవర్తించావు సంధ్యా...'' అంటున్న తండ్రివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది సంధ్య.

''అవునమ్మా. లేకపోతే ఏమిటి? తాగేవాళ్ళ భార్య లంతా వాళ్ళను విడిచిపెడుతున్నారా?...''

''అందరి విషయం నాకు అనవసరం నాన్నా''

''అదే వద్దనేది. అప్పుడు అమ్మ చెబుతున్నా విన కుండా పెళ్ళి చేసుకున్నావు. ఆరోజు అలా చేయకపోతే ఇప్పుడీ పరిస్థితి వచ్చేదా?''

''జరిగిపోయినదాన్ని తలచుకొని ఏం ప్రయోజన మండీ. అయినా సంధ్య మంచిపనే చేసిందనుకుంటు న్నాను'' అంది వసుమతి.

''నువ్వు కూడా దాన్ని సమర్థిస్తున్నావా?''

''అవునండీ. సంధ్య పాతకాలం అమ్మాయి కాదు. భర్తలోని వ్యసనాలు కూడా క్షమించి పెద్ద బిరుదులేమీ పొందాలనుకోవడంలేదు ఇప్పటి అమ్మాయిలు. మనిషి మనషి కాకపోవచ్చుకానీ మనిషి స్థాయినుండి దిగజార కూడదు గదా. సర్దుకుపోయే గుణం భార్యాభర్తలిద్దరికీ వుండాలి. ఒకరికోసం ఒకరు కనీసం కొన్నింటిని అయినా వదలిపెట్టగలిగే స్థితిలో వుండాలి.

ఎవరిష్టప్రకారం వాళ్లు ప్రవర్తిస్తూ వుంటే ఇక ఆ దాంప త్యానికి అర్థమేమిటండీ? ముందు కార్తీక్‌ను దేనికోసం ఏది వదలిపెట్టాలో నిర్ణయించుకోనివ్వండి. అప్పటి వరకూ అమ్మాయి ఇక్కడే వుంటుంది'' అన్నది వసుమతి.

విప్పారిన నేత్రాలతో తల్లివంక చూస్తూ నిలబడింది సంధ్య. వ్యసనరహితుడైన భాగస్వామిని కోరుకునే నవ తరం ప్రతినిధిలా. మానవ సంబంధం ఎప్పుడూ విచ్ఛి న్నం కాకూడదు. ■

29

తను ఎంతో ప్రేమతో అతని పేరు జరీదారంతో కుట్టి బోలారాంకు కానుకగా ఇచ్చిన రుమాలు.

గీతాబాయికి కళ్ళు తిరిగినట్లైంది.'ఆ నాట్యకత్తె ముఖం అంత పరిచితంగా కనబడడానికి కారణం ఇదా? ఆడపిల్ల వేషంలో నృత్యం చేయడమే బోలారాం ఇక్కడ చేసే ఉద్యోగమన్నమాట! అందుకేనా తనకోసం వేచి చూడవద్దనీ, లోపలెక్కడో పనిలో వుంటాననీ చెప్పాడు! ఈ రుమాలు దొరకకపోతే ఆ అమ్మాయి ఎవరని ఎంత ఆలోచించినా తెలిసేదా తనకు? ఎవరికీ చెప్పని ఈ రహస్యం బయటపడినా ఫరవాలేదనే తెగింపుతో తన సరదా తీర్చడానికి ఇక్కడకు పిలిపించాడన్నమాట?' అనుకుంది.

ఆ నాట్యకత్తె విశాలమైన కళ్ళు, కోటేరులాంటి ముక్కు గీతాబాయి కళ్ళముందు మళ్ళీ మళ్ళీ కనబడు తున్నాయి. నిలబడలేనట్టు పక్కన వున్న రాతిమీద కూర్చుండిపోయింది కళ్ళుమూసుకుని.

''ఏమైంది గీతా? కళ్ళు తిరుగుతున్నాయా? మావాడు ఇక్కడ ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నాడో ఏమో... ఎవ్వరికీ చెప్పడు కదా! ఉద్యోగం దొరికి పెళ్ళాన్ని పోషించగల స్థోమత వస్తేగానీ పెళ్ళివద్దు అని మొండికేసి కూర్చున్నాడు. నిన్ను చూసి వచ్చాక ఈ ఉద్యోగం దొరికిందని చేరిపోయాడు. వాడెక్కడున్నాడో... ఏమో... మనం ఎదురు చూడడం అనవసరం. పద వెడదాం'' అంటూ గీతాబాయిని లేవదీసింది మణిబాయి.

ఇంటికి రాగానే రుమాలును మడిచి బోలారాం బట్టల పెట్టెలో మడతల మధ్యన పెట్టేసింది గీతాబాయి. రాత్రి పన్నెండు గంటలకు ఇల్లు చేరిన బోలారాం లోపలికి రాగానే హడావుడిగా తన వస్తువులువుంచే గూట్లో, బట్టల పెట్టెలో వెదికాడు. మడతల నడుమ భద్రంగా వున్న రుమాలును చూసి నిశ్చింతగా నిట్టూర్చాడు. ఇదంతా చాటుగా గమనిస్తూనే వుంది గీతాబాయి.తరువాత ఏమీ ఎరగనట్టు నెమ్మదిగా గదిలోకి వచ్చింది. ''జయపూరు పక్కన వున్న మీ పల్లెటూరు చూశావా? ఎలావుంది?'' భార్యను దగ్గరకు తీసుకుని అడిగాడు.

''నాకెంత సంతోషంగా వుందో ఎలా చెప్పను? మళ్ళీ పదేళ్ళ పిల్లనై పోయి నట్టనిపించింది. ఇంతవరకు ఇంట్లో వాళ్ళ నెవ్వరినీ అక్కడకు తీసుకెళ్ళలేదట కదా! నాకోసం మీరు ఏమైనా చేస్తారనిపించింది భర్తమెడచుట్టూ పూలహారంలా చేతులు చుట్టి అతని గుండెమీద తలవాల్చి అన్నది గీతాబాయి.

''నువ్వు నా లాడ్లీ కదా! నీకోసం ఏమైనా చేస్తాను'' అన్నాడు బోలారాం ఆమె శిరసుమీద ముద్దుపెట్టి.

''భార్య మనసెరిగి ముచ్చట, మురిపెం తీర్చే మగడే నిజమైన మగవాడు. నువ్వు నా కలల రాజకుమారుడివి. నా రాముడివి'' అన్నదామె సమ్మోహనకరమైన గొంతుతో.బోలారాం ఛాతీ రెండంగుళాల వెడల్పు పెరి గింది. భార్యను గుండెకు హత్తుకుని ''నువ్వు ఈ 'రాం దులారీ'వి కదా మరి'' అన్నాడు ప్రేమగా. ■